

NOTAT:

Ad Stiftelsestilsynets avvisning av Nordberg menighets søknad av 29.12.20 om omdanning av Stiftelsen Nordberg menighets eiendommer (SNME).

Vedtaket av 30.04.21 fra Stiftelsestilsynet om at søknaden avvises kan påklages innen tre uker, dvs innen 21.mai.

Stiftelsestilsynet har ikke truffet vedtak i selve saken om omdanning, men har avvist søknaden. Dette begrunnes med at søknaden ikke er fremmet av styret for SNME og menighetsrådet i fellesskap, slik Kirkelovens § 41, andre ledd forutsetter:

Stiftelser som ivaretar kirkelige formål innen soknet, kan omdannes og midler overføres til soknet, når menighetsrådet eller fellesrådet og stiftelsens styre finner at formålet kan ivaretas av soknet direkte. Begjæring om omdanning kan settes fram av menighetsrådet eller fellesrådet og stiftelsens styre i fellesskap etter ikrafttredelsen av denne lov. For øvrig gjelder reglene i stiftelsesloven. (min understrekning)

Denne bestemmelsen i Kirkeloven var begrunnet i soknets uklare rettsstatus på dette tidspunkt, og at det derfor skulle være lettere å avvikle stiftelser som hadde et rent kirkelig formål.

Med andre ord: Lovgivers intensjon med bestemmelsen var å gjøre det *enklere* å omdanne stiftelser som ivaretar kirkelige formål innen soknet, slik tilfellet er her.

MR traff et enstemmig vedtak om omdanning. SNME traff på sin side et enstemmig vedtak om ikke omdanning. En situasjon hvor menighetsråd og stiftelsesstyre slik har truffet motstridende vedtak, ser ut til å være uten presedens og heller ikke tatt høyde for av lovgiver.

Det er i og for seg forståelig at Stiftelsestilsynet avviser menighetsrådets søknad og legger seg på en svært innskrenkende lovtolkning. Resultatet er imidlertid at Stiftelsestilsynet unnlater å vurdere lovgivers intensjon, noe som kan betraktes som en forsømmelse.

Jeg mener at MR har en opplagt plikt til å påklage vedtaket og slik søke om at saken realitetsbehandles, fordi:

- KA har 18.8.20 og 5.11.20 informert soknene og advart om at dersom man ikke søker omdanning innen 31.12.2020, vil verdiene kunne bli værende i stiftelsen.
KA skriver: *1. januar 2021 forsvinner kirkeloven og erstattes av den nye loven om tros- og livssynssamfunn. Da blir også særbestemmelsen om «stiftelser som ivaretar kirkelige formål innen soknet» borte. Disse vil fra det tidspunktet bli håndtert etter stiftelsesloven (§ 46), som stiller langt strengere krav for omdannelse og overføring av verdier. Konsekvensen kan da være at midlene ikke kan overføres til soknet, men blir værende i stiftelsen. (Min understrekning)*
- Dette pålegger MR et stort ansvar, og man kan ikke skylde på uvitenhet.
- MR er et forvaltningsorgan, og skal påse at menighetens interesser ivaretas fullt ut. Dette gjelder selvsagt også - for ikke å si i særlig grad - de økonomiske.

Utenforliggende hensyn - som vage trusler, såre følelser, lyst til å unngå ubehag etc - skal ikke vektlegges. Å hensynte slike forhold, vil kunne betraktes som saksbehandlingsfeil. Et vedtak motivert av slike forhold, er verken god forvaltning eller god etikk.

- Ved å forholde seg passiv og ikke påklage vedtaket, kan MR beskyldes for å ikke ivareta soknets interesser.
- Denne saken har dessuten interesse for Den norske kirke, jfr bl.a Stiftelsestilsynets anførsel om at «Ordlyden i kirkeloven § 41 andre ledd gir liten veiledning...»

Stiftelsestilsynet har i e-post av 5.5.21 til daglig leder skrevet at saksbehandlingstiden ved klage vil være tre måneder eller mer. SNME har mens søknaden har vært til behandling «ligget i dvale i påvente av svar» (mail av 30.4.21 fra styreleder i SNME til B.B.) Med en såpass lang saksbehandlingstid hos Stiftelsestilsynet/Tilsynsklagenemda, må det forutsettes at styret for SNME gjenopptar sitt ordinære virke som styre. SNME må selvsagt drives ut fra formålet så lenge den eksisterer.